

Polèmica per IB3

El Govern balear, presidit per José Ramón Bauzà, té una actitud molt estranya amb relació a IB3.

Suposadament, el control polític d'una ràdio i una televisió públiques és un objectiu primordial del partit o partits que formen el govern del qual depèn institucionalment. Si més no, és ver que l'oposició, a tot arreu, denuncia que el govern de torn manipula el mitjà que controla. No obstant això, a les Balears no pareix que el govern de José Ramón Bauzà tingui cap interès per IB3. Ni interès a controlar-la ni de cap mena. Han passat quatre mesos d'ençà que el nou executiu va prendre possessió i el director general de l'ens és, "provisionalment", el conseller de Presidència, Antoni Gómez. Tan insòlita circumstància –no n'hi ha paral·lelismes enlloc– no és l'única que afecta IB3. Ara, la darrera que el govern ha provocat és que l'ens tampoc no té pràcticament cap directiu.

Sense directius. Quan, l'estiu passat, va dimitir el director general –que ho era d'ençà del 2010–, va començar a córrer el temps que la llei marca per a substituir els càrrecs directius. Segons que diu, transcorreguts 45 dies de la dimissió del màxim responsable també cessen els càrrecs directius si és que no han estat substituïts pels que hagi anomenat el nou director general. Segons la llei, el director general ha de ser elegit pel Parlament amb majoria de dos terços, i això –tal com hi ha distribuïts els escons– requereix l'acord del PP amb el PSOE o bé el PSM. D'acord, no n'hi ha hagut. Aleshores la llei hauria de tenir previst què fer, si no hi ha director general, però no ho preveu. L'executiu va decidir, després de la dimissió de Terrasa, que el conseller de Presidència, Antoni Gómez, assumís la direcció general "de manera

transitòria" fins que el Parlament no elegís algú. Però aquest moment no arriba ni sembla que hagi d'arribar a curt termini, perquè les converses entre PP i PSOE, per una banda, i PP i PSM, per una altra, no han reeixit.

Malgrat que el PSM pareix acostar posicions amb el PP per a mirar d'arribar a una acord bilateral, les darreres declaracions de Bauzà sobre IB3 l'allunyen. Declaracions –reiterades pel portaveu del govern, Rafel Bosch– segons les quals a la televisió "hi haurà castellà" perquè "així passa al carrer" i s'ha de "normalitzar" l'ús dels dos idiomes alhora. I això, és clar, el PSM no ho accepta.

La llei preveu que si no hi ha acord parlamentari hauran de passar sis mesos perquè es pugui elegir per majoria absoluta, és a dir, només amb els vots del PP. El problema és que la llei diu que 45 dies després de cessar el director general també pleguen els directius. Tot xalest, el govern va enviar una carta de destitució a cada directiu –llevat de tres–, quan pertocava. I, coincidint amb la sortida de tot l'equip anterior, es va filtrar als mitjans de comunicació el nom dels que havien estat designats pel govern per a ser els nous directius.

Tots els mitjans illencs ho varen destacar, i publicaren algunes fotos dels interessats i currículums de cada un. Res de nou. Sempre se sol fer així. Res de nou si no hagués estat per un *petit* detall. El Parlament balear havia aprovat el 2010 la llei del sector públic instrumental de les illes Balears. Una norma legal que pretén assegurar bons usos en l'administració autonòmica. Intentant complir l'objectiu esmentat, la llei preveu que els alts càrrecs d'IB3 hagin de ser elegits per concurs de mèrits. Però el problema, en aquesta ocasió, és

MIQUEL PAYERAS/APRIL

Actualment, l'ens públic de Radiotelevisió de

que els noms dels futurs directius ja s'havien anunciat.

Tot d'una després de fer-se públics els noms, l'oposició política i el Sindicat de Periodistes de les Illes Balears (SPIB) s'adonaren que el govern havia comès una errada enorme. Fins i tot l'executiu en fou conscient quan s'imaginà què li podria venir a al damunt. Intentant guardar-se amb salut, el conseller de Presidència i director general d'IB3, Antoni Gómez, assegurava que ni ell ni "ningú" del govern no havien filtrat els noms: "Cap no s'ha decidit, perquè primer s'ha de fer el concurs."

Allau de currículums. La setmana passada, la portaveu parlamentària del PP, Mabel Cabrer, també intentava donar unes impossibles explicaci-

les Illes Balears no té directius i ni tan sols director general definitiu.

ons sobre com podrien haver circulat els noms dels futurs càrrecs directius sense que ningú del govern els filtràs, i com casen aquests noms amb la necessitat legal de convocar un concurs de mèrits.

El govern va convocar el concurs, amb unes bases d'allò més genèriques. Per exemple, els qui optin als càrrecs han de ser periodistes titulats o no ser-ho si tenen més de cinc anys d'experiència en el sector de la comunicació, la qual cosa permet teòricament que ni tan sols hagin fet feina de periodistes. Per una altra banda, hauran de poder provar que estan en "bones condicions físiques i psíquiques" per a fer la feina requerida... I, en fi, tots els requisits són tan genèrics que el sindicat de periodistes SPIB ho va titllar d'ensarronada i

demanà a tots els seus afiliats sense feina que s'hi presentassin. Així, "almenys, quedarà en evidència" que els "càrrecs ja han estat donats". Potser amb la intenció de recórrer ulteriorment al concurs. L'escàndol esdevingué polític tot d'una. La setmana passada el PSIB-PSOE va anunciar que vetllaria molt la manera com es resolgués el concurs i que els seus advocats estudiaven tot el procés per si calia presentar-hi un recurs en contra.

Per una altra banda, tal com deuen recordar els lectors d'EL TEMPS, els treballadors de Ràdio i Televisió de Mallorca són a punt de ser acomiadats per mitjà d'un ERO que fou aprovat pel Consell de Mallorca i que actualment es negocia entre el comitè d'empresa i la direcció. En total, són

117 treballadors, una bona part dels quals són periodistes. La setmana entrant s'acaba el termini —un mes— de negociació i, si no hi ha acord, com pareix que passarà, tot indica que la direcció de l'ens portarà l'ERO al govern perquè la conselleria de Treball l'aprovi i els treballadors puguin ser acomiadats. Com és lògic, els treballadors, molestos amb el PP, s'aprofitaren de l'errada del govern a IB3 per a inundar el concurs de directius de la ràdio i televisió pública de currículums professionals. Una cinquantena s'hi han presentat. Però és que, a més, hi ha treballadors d'IB3 que també s'han presentat al concurs, juntament amb alguns altres professionals. No se sap el nombre exacte de periodistes que opten als càrrecs els suposats titulars dels quals ja s'havien fet públics, però sembla que voregen els vuitanta.

Desinterès. Ara el govern té un bon maldecap. Si guanyen els càrrecs les persones anunciades públicament, l'oposició amb tota seguretat portarà el concurs als tribunals. Si, per contra, fa anques enrere, IB3 continuarà sense directius durant mesos. Aquest episodi podria ser considerat una mera anècdota. Però és ben cert que s'afegeix a uns altres que en aquests quatre mesos s'han produït i que mostren una actitud incomprensible del govern cap a l'ens de ràdio i televisió.

Bauzá podria haver imposat un director general abans de l'1 de juliol —dia en què entrà en vigor la llei que l'obliga que el director general sigui elegit per majoria de dos terços del Parlament—, però no ho va fer. Quan va dimitir Pedro Terrasa podria haver canviat la llei perquè IB3 no quedàs sense director general ni directius, però no ho va fer; per a mirar de sortir del pas nomenà director general "provisional" el conseller de Presidència, cosa insòlita...

Tot plegat resulta estrany. A vegades pot semblar fins i tot que el govern no té cap interès en IB3 i que va improvisant, sense importar-li gaire les conseqüències per a la imatge i el prestigi de l'ens.

Miquel Payeras